

Είναι ανάγκη να φιλοξενούμε και να ελεούμε με ιλαρότητα

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Είπε ο αββάς Απολλώς για την υποδοχή των αδελφών:

«Καθώς έρχονται οί άδελφοί, πρέπει νά ύποκλινόμαστε με σεβασμό, τήν ώρα εκείνη στόν Θεό ύποκλινόμαστε καί ὅχι σ' αὐτούς. Γιατί λέει «εἶδες τόν ἀδελφό σου, εἶδες τόν Θεό σου». Καί αὐτό, κατὰ τή μαρτυρία τῆς Γραφῆς, τὸ ἔχουμε παραλάβει ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ. Ἀκόμη ὅταν τοὺς ὑποδέχεστε, νὰ σπεύδετε μ' ὅλη σας τήν καλὴ διάθεση νὰ τοὺς ἀναπαύσετε. Καί αὐτὸ τὸ γνωρίζουμε ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦ Λὼτ πὺ μὲ τήν ἐπιμονή του φιλοξένησε τοὺς ἀγγέλους».

Ἔλεγε ὁ μακαριστὸς Ἐπιφάνιος ὅτι μὲ πάρα πολὺ μικρὸ ἀντάλλαγμα πουλάει ὁ Θεὸς τὰ ἀγαθὰ του σ' ἐκείνους πὺ σπεύδουν νὰ τὰ ἀγοράσουν, γιὰ ἓνα κομματάκι ψωμί, ἓνα τιποτένιο ροῦχο, ἓνα ποτῆρι κρύο νερό, ἓναν ὀβολό.

Πρόσθετε καί τοῦτο: Ὅταν ὁ ἄνθρωπος δανεῖζεται ἀπὸ ἄλλον ἄνθρωπο, εἴτε γιὰτὶ εἶναι πολὺ φτωχὸς εἴτε γιὰ νὰ βελτιώσει κάπως τὴ ζωή του, τήν ώρα πὺ ἐπιστρέφει τὸ δάνειο ἐκφράζει βέβαια τήν μεγάλη του εὐγνωμοσύνη, ἀλλὰ τὸ ἐξοφλεῖ κρυφά, ἐπειδὴ ντρέπεται. Ἐνῶ ὁ δεσπότης Θεὸς ἐνεργεῖ ἀντίστροφα.

Δανείζεται κρυφὰ ἀλλὰ τὰ ἐπιστρέφει ἐνώπιον ἀγγέλων, ἀρχαγγέλων καὶ δικαίων ψυχῶν.

Ἀδελφὸς εἶπε στὸν ἀββᾶ Ποιμένα:

«Ἐὰν δώσω στὸν ἀδελφὸ μου λίγο ψωμὶ ἢ κάτι ἄλλο, οἱ δαίμονες μολύνουν τὴν πράξη αὐτὴ σὰν νὰ γίνεται ἀπὸ ἀνθρωπαρέσκεια».

Ἀπαντᾷ ὁ Γέροντας:

«Κι ἂν ἀκόμη γίνεται ἀπὸ ἀνθρωπαρέσκεια, ἐμεῖς θὰ δώσουμε στὸν ἀδελφὸ ὅ,τι χρειάζεται».

Καὶ τοῦ εἶπε τὴν ἐξῆς παραβολή:

«Δυὸ ἄνθρωποι ἦσαν γεωργοὶ καὶ κατοικοῦσαν στὴν ἴδια πόλη. Ὁ ἓνας ἀπ’ αὐτοὺς ἔσπειρε καὶ εἶχε λίγη σοδειὰ καὶ ἀκάθαρτη. Ὁ ἄλλος ἀμέλησε καὶ δὲν ἔσπειρε, γι’ αὐτὸ δὲν εἶχε καθόλου σοδειά. Ἄν ἔπεφτε πεῖνα, ποιὸς ἀπὸ τοὺς δυὸ θὰ εἶχε νὰ ζήσει;»

«Αὐτὸς ποὺ ἔβγαλε τὴ λίγη καὶ ἀκάθαρτη σοδειὰ» ἀποκρίθηκε ὁ ἀδελφός.

«Ἔτσι λοιπὸν κι ἐμεῖς -λέει ὁ Γέροντας- ἅς σπέρνουμε λίγα, ἔστω καὶ ἀκάθαρτα, γιὰ νὰ μὴν πεθάνουμε ἀπὸ τὴν πείνα».

ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ